

van den boschbouw te bevorderen, door gegevens te verzamelen, studie en wetenschappelijk onderzoek mogelijk te maken, vergaderingen uit te schrijven en boschbouwkundige publicaties uit te geven.

Prof. C. werd secretaris. Voorzitter was de Directeur-Generaal van den Boschbouw P. W. Hannikainen. Hetzelfde jaar verscheen een tijdschrift: *Acta forestalia fennica*. Op de eerste algemeene vergadering (25/4 '10), bleek, dat er slechts geringe middelen waren. In 1912 besloot de Regeering de publicaties der vereeniging de gratis te deelen der rijksweg. In 1914 verscherpte zoodoende de 2 eerste doelen der *Acta forestalia fennica*. De regeering gaf jaarlijks 1000 mark subsidie. Later liep dit tot 14000 mark op. Dank zij de „Stichting Malin” beschikte de vereeniging in 1914 over 25000 mark, voor de samenstelling van opbrengst-tafels. Het bestuur heeft van meet af aan moeite gedaan voor de oprichting van een boschbouwproefstation. In 1918 is dit gelukt. In dat jaar had de vereeniging 88 leden.

In 1923 werd het subsidie op 75000 mark gebracht en in 1926 op 100.000. In datzelfde jaar werd een tweede periodiek uitgegeven, nl. *Silva fennica*. Het was uitsluitend bestemd voor de publicatie van artikelen die geen verband hielden met het proefstation.

In 1928 verhoogde de regeering hare toelage weer en bracht haar op 150.000 mark. Dit werd de aanleiding tot de oprichting van een derde tijdschrift *Commentationes forestales*, bestemd voor buitenlandsche artikelen.

Eind 1933 had de vereeniging 175 leden. Het aantal bladzijden der toen uitgegeven tijdschriften beliep 18.500!

Uit een en ander moge de groote werkkraft blijken van de leden der Finsche boschbouwvereeniging.

M. K.

UIT DE DAGBLADEN.

Algemeen Handelsblad, 17 November 1934.

„MIDDELEN” TEGEN DE IEPENZIEKTE.

De heer N. van Poeteren, hoofd van den Plantenziektenkundigen Dienst, schrijft ons:

„Naar mij gebleken is, worden er in ons land wederom pogingen in het werk gesteld om zoogenaamde bestrijdingsmiddelen tegen de iepenziekte in de handel te brengen.

Ik raad echter allen bezitters van iepenboomen ten stelligste aan, niet in te gaan op aanbiedingen inzake behandeling van iepenboomen, teneinde deze te beschermen tegen de te genezen waarde iepenziekte, daar alle voorspiegelingen in deze of volkomen waardeloos worden beschouwd.

Het geld, dat voor deze behandelingen of middelen wordt uitgegeven, moet als weggeworpen worden beschouwd.

Men late zich dus niet overhalen tot het doen uitvoeren van dergelijke behandelingen of tot het koopen van de zoogenaamde bestrijdingsmiddelen, daar hiervan geen enkel resultaat verwacht kan worden. Men late zich ook vooral niet misleiden door behandelingen, waarbij de boomen ook in meer of mindere mate worden ingesnoeid. Het is reeds jarenlang bekend, dat door een dergelijken snoei een krachtige scheutontwikkeling wordt verkregen, die zeer vaak eenigen tijd zonder uitwendige verschijnselen van de iepenziekte blijft. Dit mag echter niet gehouden worden voor een bestrijding der iepenziekte, daar de ziekte-oorzaak in verreweg de meeste gevallen niet door dezen snoei wordt weggenomen.

Er is niets tegen, een dergelijken snoei toe te passen, maar daarvoor behoeven dan geen bijzondere uitgaven gedaan te worden en „behandelingen” met geheimzinnige middelen zijn daarbij volkomen overbodig. Bezitters van iepenboomen, die aanbiedingen krijgen voor het behandelen van iepenboomen, gelieven zich, alvorens zij daarop ingaan, om inlichtingen te wenden tot den Plantenziektenkundigen Dienst te Wageningen, die daarvoor kosteloos advies geeft.